

P E T Y C J A

o zmianę zapisów w ustawie zaopatrzeniowej i emerytalnej i przekazanie projektów ustaw do uchwalenia Ja pełnoletni i posiadający pełną zdolność do czynności prawnych, obywatel Rzeczypospolitej Polskiej działając na podstawie art. 2 ustawy z dnia z dnia 11 lipca 2014 r. o petycjach (Dz. U. 2018, poz. 870 t.j.) wnoszę o:

1. Wydanie polecenia podległym Panu Premierowi ministrom, właściwym do spraw ubezpieczeń społecznych i emerytur mundurowych, przygotowania:

1) zmiany ustawy z dnia z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2022 r., poz. 504, t.j.) w części dotyczącej art. 95 ust. 1 i 2, które dotyczą zbiegu uprawnień, prawa do emerytury mundurowej oraz emerytury z ubezpieczeń społecznych, poprzez wykreślenie zapisu o wyborze korzystniejszej emerytury. 2) zmiany ustawy z dnia 18 lutego 1994 r. o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszy Policji, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Służby Kontrwywiadu Wojskowego, Służby Wywiadu Wojskowego, Centralnego Biura Antykorupcyjnego, Straży Granicznej, Straży Marszałkowskiej, Służby Ochrony Państwa, Państwowej Straży Pożarnej, Służby Celno-Skarbowej i Służby Więziennej oraz ich rodzin (Dz. U. z 2020 r., poz. 723, t.j.) i ustawy z dnia 10 grudnia 1993 r. o zaopatrzeniu emerytalnym żołnierzy zawodowych oraz ich rodzin (Dz. U. z 2022 r. poz. 520, t.j.) w części dotyczącej art. 7 oraz art. 15 i następane, które dotyczą zbiegu uprawnień, prawa do emerytury mundurowej oraz emerytury z ubezpieczeń społecznych i zapisanie, że każdy funkcjonariusz i żołnierz, a nie tylko ten, który został przyjęty do służby po raz pierwszy po dniu 1 stycznia 1999 r. niezależnie od prawa do emerytury policyjnej lub wojskowej, za okresy pracy po dniu 1 stycznia 1999 roku, po osiągnięciu wieku emerytalnego, posiada prawo do emerytury powszechnej z FUS. 2. Rozpoczęcie ścieżki legislacyjnej, zgodnie z ustalonymi procedurami, mającej na celu uchwalenie ww. zmian oraz ich popieranie przed Parlamentem Rzeczypospolitej Polskiej.

U Z A S A D N I E N I E

Obecne zapisy dyskryminują osoby pobierające emeryturę mundurową, którzy równocześnie nabyli prawo do emerytury powszechnej, bowiem pomimo opłacania składek do ZUS, mają prawo wyboru jednej emerytury. Wnioskuje o zmianę ustaw i zapisanie, że funkcjonariusz lub żołnierz, którego wypracowane okresy składkowe i nieskładkowe nie miały żadnego wpływu na wysokość emerytury mundurowej, po osiągnięciu wieku emerytalnego, nabywał również prawo do emerytury z ubezpieczenia społecznego, jeżeli taka w myśl obowiązujących przepisów o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych mu przysługuje. Możliwość jednoczesnego nabycia prawa do emerytury z ubezpieczenia społecznego i emerytury mundurowej możliwa będzie tylko wówczas, gdy

okresy ubezpieczenia powszechnego i służby mundurowej w oparciu, o jaką ustalono usługę mundurową nie zostały wzajemnie uwzględnione przy ustalaniu prawa do świadczeń, a każdy z nich, ale z osobna jest samodzielnie wystarczający do uzyskania prawa do emerytury w określonym systemie. Kompleksową reformę systemu emerytur wprowadzono w 1999 roku. Reforma miała zlikwidować przywileje branżowe i ujednoczyć system dla wszystkich obywateli oraz odejść od systemu solidarnościowego i przyjąć system kapitałowy (ile odłożysz, taka będzie twoja emerytura). Nowymi zasadami została objęta większość osób urodzonych po 1949 r. Od 1999 roku ZUS zakłada wszystkim ubezpieczonym indywidualne konta emerytalne. Rejestrowane są na nich składki przekazywane do ZUS. Począwszy od 1999 roku wartość emerytur jest ściśle powiązana z kwotami wpłaconych składek (poza mechanizmem minimalnej emerytury gwarantowanej przez państwo po spełnieniu wymogu minimalnego stażu). Podstawą ustalenia emerytury jest suma środków zewidencjonowanych na koncie i subkoncie w ZUS (wraz z kwotą środków przeniesionych z OFE). Wysokość emerytury zależy od ewidencjonowanych i zwaloryzowanych kwot środków oraz od średniego dalszego trwania życia dla osób w wieku równym wiekowi przejścia na emeryturę danego ubezpieczonego. Składka na ubezpieczenie emerytalne wynosi od 19,52% podstawy wymiaru składki. Pomimo takich zamiarów, w Polsce nadal nie wprowadzono jednolitego systemu emerytalnego. Osobne zasady dotyczą górników, sędziów i prokuratorów, służb mundurowych i wojska oraz rolników. Pewne przywileje mają również kolejarze i nauczyciele. Wszystkie grupy zawodowe, z wyjątkiem służb mundurowych, mogą pobierać emerytury z FUS. Ostatnia nowelizacja ustaw o emeryturach mundurowych (10.06.2022) wprowadziła możliwość pobierania emerytury z FUS także dla funkcjonariuszy i wojskowych zatrudnionych po 1 stycznia 1999 roku. Zgodnie z obecnie obowiązującymi przepisami, za tzw. okresy pracy cywilnej, taki funkcjonariusz będzie mógł, po osiągnięciu powszechnego wieku emerytalnego i spełnieniu warunków określonych przepisami ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2022 r. poz. 504, t.j.), otrzymać emeryturę z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych. Uczyniono tak, dlatego, że reforma systemu emerytalnego z 1998 r. miała na celu stopniowe wygaszanie uprawnień do policyjnej i wojskowej emerytury (a także pozostałych świadczeń z zaopatrzenia emerytalnego funkcjonariuszy i żołnierzy zawodowych), przewidując ustalenie i wypłatę świadczeń emerytalnych i rentowych dla funkcjonariuszy i żołnierzy zawodowych przyjętych do służby po dniu 1 stycznia 1999 r. w ramach powszechnego systemu emerytalnego. Jednakże z dniem 1 października 2003 r. funkcjonariusze i żołnierze zawodowi zostali przywróceny do systemu zaopatrzenia emerytalnego służb mundurowych (ustawą z dnia 23 lipca 2003 r. o zmianie ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 1609)). Przyjęto zasadę, iż dla funkcjonariuszy przyjętych po raz pierwszy do służby po dniu 1 stycznia 1999 r., za okresy służby i okresy równorzędne ze służbą będzie przysługiwała emerytura policyjna lub wojskowa, zaś za okresy pracy będzie przysługiwała emerytura powszechna (po osiągnięciu wieku emerytalnego). Rozwiązanie takie jest, jak najbardziej prawidłowe. Jednak zastrzeżenie budzi jedynie podanie sztywnego okresu zatrudnienia, po 1 stycznia 1999 r. Data ta jest istotna, bowiem wiąże się z datą wejścia w życie reformy emerytalnej, która wprowadziła zmianę systemu, z solidarnościowego na kapitałowy, jednak nie można się zgodzić, żeby data ta różnicowała podmioty uprawnione do emerytury, bowiem to nie data przyjęcia do służby decyduje, a data zmiany systemu. Dawniej obowiązywał system solidarnościowy (czytaj komunistyczny), państwo zapewniało emerytury i decydowało ile i komu się należy. Stąd zapis w starej ustawie emerytalnej - „W razie zbiegu u jednej osoby prawa do kilku świadczeń przewidzianych w ustawie wypłaca się jedno z tych świadczeń - wyższe lub wybrane przez zainteresowanego”. O dziwo system się zmienił, a zapis pozostał w identycznym brzmieniu. Jak to się ma do systemu kapitałowego? Podzielenie jednej grupy zawodowej na dwie grupy (zależnie od okresu zatrudnienia) narusza zasadę równego traktowania określoną w art. 32 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej, która nakazuje jednakowe traktowanie

podmiotów prawa w obrębie określonej grupy. W ramach takiej grupy wszystkie podmioty posiadające daną cechą istotną powinny być traktowane według jednakowej miary, bez dyskryminowania i faworyzowania. Uprzywilejowanie w postaci prawa do pobieraniem dwóch świadczeń przez funkcjonariuszy i żołnierzy, którzy zostali powołani do służby po dniu 1 stycznia 1999 r., wynika z braku możliwości uwzględniania w mundurowej emeryturze jakiegokolwiek okresu pracy poza służbą. Sąd Najwyższy podkreślił, iż brak możliwości doliczenia do emerytury okresu cywilnego zatrudnienia, jednocześnie określa krąg podmiotów charakteryzujących się tą samą istotną cechą relewantną. Do tej grupy należą emeryci mundurowi, których wypracowane okresy składkowe i nieskładkowe nie miały żadnego wpływu na wysokość emerytury mundurowej, do nich zaś należą wszyscy funkcjonariusze i żołnierze, którzy zostali powołani do służby po raz pierwszy po dniu 1 stycznia 1999 r. oraz niektórzy, którzy pozostawali w służbie przed dniem 2 stycznia 1999 r. W orzeczeniach Sądów powszechnych występuje wiele rozbieżność na tle wykładni art. 95 ust. 2 ustawy emerytalnej, co świadczy o tym, że zapis ten budzi wiele kontrowersji. Dlatego pojawiają się silne juretyczne argumenty przeciwstawne, które upoważniają do stosowania pozajęzykowych reguł wykładni prawa, co jest akceptowane w teorii prawa, bowiem rezultaty wykładni językowej pozostają w zasadniczej sprzeczności z hierarchią wartości systemu prawa. Stąd szukanie innych metod wykładni prawa, m.in. do wykładni celowościowej, która charakteryzuje się tym, iż ustalając znaczenie tekstu prawnego bierze się pod uwagę cele prawa. Oznacza to, że niezbędne jest silne uzasadnienie aksjologiczne, odwołujące się przede wszystkim do wartości konstytucyjnych. W uzasadnieniu rządowego projektu zmiany ustawy zaopatrzeniowej czytamy, że „celem ustawy jest umożliwienie funkcjonariuszom, jak również żołnierzom zawodowym uwzględnienia w wysłudze emerytalnej tzw. okresów pracy cywilnej... Wprowadzone rozwiązania zakładają, iż każdy z systemów emerytalnych będzie realizował własne zobowiązania - system zaopatrzeniowy będzie finansował emeryturę za okresy służby, natomiast ubezpieczeniowy - emeryturę za okresy ubezpieczenia i opłacania składek na ubezpieczenia emerytalne i rentowe”. Odmienne stanowisko do ww. uzasadnienia rządowego projektu ustawy zawarł Sąd Najwyższy w uzasadnieniu Uchwały nr III UZP 7/21 z dnia z dnia 15 grudnia 2021 r., w której uznał, że ubezpieczonemu, który pozostawał w służbie przed dniem 2 stycznia 1999 r. i pobiera emeryturę mundurową i jest uprawniony również do emerytury z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, wypłaca się jedno z tych świadczeń - wyższe lub wybrane. W tym przypadku prawdopodobnie Sąd błędnie uznał, że w polskim systemie ubezpieczeń społecznych, nadal obowiązuje zasada solidaryzmu społecznego, powołując się przy tym na wyrok Trybunału Konstytucyjnego z dnia 22 czerwca 1999, dotyczący starej sprawy, jeszcze przed wprowadzeniem systemu kapitałowego. Nie mniej jednak w tym samym uzasadnieniu, SN zwrócił uwagę na zasadę wzajemności składki i świadczeń, więc typową dla nowego systemu oraz na zasadę jednolitości kryteriów przyznawania świadczeń i określania ich wysokości. Te kryteria dla emerytów mundurowych powinny być jednakowe. Jeśli nie doliczają do emerytury mundurowej okresów pracy cywilnej to mają prawo do obu emerytur, bo opłacają składki i gromadzą kapitał emerytalny. Wprowadzenie nowego systemu ubezpieczeń społecznych z dniem 1 stycznia 1999 r znalazło także swój wyraz w postaci nowej zasady, zapisanej w dodanym art. 2a do ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz. U. z 2022, poz. 1009, t.j.), tj. zasady równego traktowania ubezpieczonych, bez względu na płeć, rasę, pochodzenie etniczne, narodowość, stan cywilny oraz stan rodzinny. Zasada równego traktowania dotyczy w szczególności: obowiązku opłacania i obliczania wysokości składek na ubezpieczenie społeczne, obliczania wysokości świadczeń i zachowania prawa do świadczeń. Jeśli emeryt korzysta ze wzrostu emerytury mundurowej z tytułu pracy cywilnej, to można uznać, że została zachowana zasada wzajemności składki i świadczeń w rozumieniu obecnego systemu ubezpieczenia społecznego. A co się dzieje, gdy nie może z tej zasady skorzystać, jak to się ma do obecnie obowiązującego modelu zabezpieczenia społecznego, tzw. „zdefiniowanej składki”, który wyraża się w daleko idącej proporcjonalności

między wniesionym wkładem a wysokością świadczenia. Model ten zastąpił zasadę solidarności wspólnoty ryzyka w tym znaczeniu, że nie występuje obecnie mechanizm umożliwiający rozdział środków do osób, które krócej i mniej partycypowały w finansowaniu swojego ubezpieczenia emerytalnego. W takiej sytuacji zapis art. 95 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2022 r. poz. 504 t, j.) jest sprzeczny z cytowaną wyżej zasadą równości. Wprowadzenie od dnia 1 stycznia 1999 r. systemu „zdefiniowanej składki” w miejsce systemu „zdefiniowanego świadczenia” nie może powodować różnic w zakresie unormowania sposobu opłacania składek na powszechne ubezpieczenie społeczne przez funkcjonariuszy i żołnierzy powołanych do służby do dnia 1 stycznia 1999 r., jak i po tym dniu, bowiem ma to ogromne znaczenie przy ustalaniu zakresu podmiotów, którym przysługuje równe traktowanie. Data rozpoczęcia służby różni te podmioty, bo jedni mają możliwość pobierania emerytury z FUS, a drudzy nie. Pomimo, że jedni i drudzy są funkcjonariuszami lub żołnierzami zawodowymi, to posiadają różne uprawnienia w zakresie sposobu obliczania ich emerytur. Tymczasem emeryt mundurowy pozostaje w sytuacji identycznej jak funkcjonariusz lub żołnierz, który rozpoczął służbę po raz pierwszy po dniu 1 stycznia 1999 r., gdy jego emerytura jest obliczana wyłącznie w oparciu o wojskowy staż emerytalny. Pracownik (emeryt mundurowy) musi płacić składki na ubezpieczenie społeczne, gromadzi na swym subkoncie kapitał, zbiera na emeryturę, jednak jej nie dostaje. Czy takie działanie jest zgodne z zasadą wzajemności i równości, o której mowa w cytowanej ustawie. Jest bardzo obszerna wykładnia prawa na temat nabycia praw do emerytury, a więc praw, które każdemu obywatelowi gwarantuje Konstytucja RP. Państwo ma obowiązek działać sprawiedliwie, gdyż mieni się być państwem sprawiedliwości społecznej. Gdy jednak w grę wchodzi odpowiedzialność samego Państwa, wówczas należy kierować się dobrem obywateli. Oznacza to, iż należy interpretować prawo na korzyść obywateli. Właśnie takiej interpretacji prawa się domagam. Nie może być, tak, że na obywatela nakłada się ustawowy obowiązek płacenia składek na ubezpieczenie społeczne i jeden obywatel tego samego państwa nabywa prawa do emerytury, a drugi ich nie nabywa. Ochroną konstytucyjną obejmuje się ekspektatywy maksymalnie ukształtowane. W odniesieniu do świadczeń emerytalno-rentowych oznacza to zawężenie rozumienia ochrony wyłącznie do sytuacji prawnych, gdy spełnione zostały niemal wszystkie przesłanki nabycia prawa, w szczególności przesłanka upływu wymaganego prawem okresu (składkowego, nieskładkowego lub wieku) niezbędnego do uzyskania prawa. Jeżeli emeryt mundurowy nabywa prawa do emerytury z ubezpieczenia społecznego, bo spełnia wszystkie ustawowe przesłanki, to nie można decyzją administracyjną odebrać mu tego prawa. Ustawa, która zezwala na selektywny wybór praw jest niezgodna z Konstytucją RP. Zasada ochrony praw nabytych, choć niewysłowiona wprost w Konstytucji, ma charakter normatywny i ukształtowany. Winna mieć zastosowanie do sytuacji skonkretyzowanych, takich jak prawa podmiotowe, a takim prawem jest prawo do emerytury. Wprawdzie ubezpieczony powinien liczyć się z tym, że państwo może być zmuszone zmienić obowiązujące regulacje prawne na niekorzyść jednostki, jednak w obecnych czasach, w których postawiono główny nacisk na realizację praw socjalnych, ustawodawca może i powinien ocenić negatywnie wcześniej dokonane rozwiązania legislacyjne, a zwłaszcza, że powstały one w poprzednim ustroju. Skoro art. 67 Konstytucji RP gwarantuje każdemu obywatelowi prawo do zabezpieczenia społecznego po osiągnięciu wieku emerytalnego, to żadna ustawa nie może mu tego prawa odebrać, bowiem przepisy ustawy zasadniczej stanowią wzorzec oceny konstytucyjności przepisów dotyczących tych zagadnień. Regulacje ustawowe powinny być zawsze oceniane przez konstytucyjny pryzmat prawa do zabezpieczenia społecznego oraz ogólne zasady konstytucyjne, takie jak zasada równości, sprawiedliwości poręcznej czy demokratycznego państwa prawnego. Przepisy nakazujące opłacanie składek bez prawa do świadczeń łamią przepisy Konstytucji. Wszyscy płacąc składkę emerytalną, mają prawo do przeliczenia świadczenia i w efekcie mogą je podwyższyć, nie dotyczy to jednak emerytów służb mundurowych. Pracujący emeryci nie korzystają także z wpłacanej

do ZUS składki rentowej. Emeryt ma przyznane świadczenie dożywotnio i nie stanie się już rencistą. Gdyby pracujący emeryci mundurowi nie musieli opłacać składek emerytalnych, tak, jak to jest w przypadku osób prowadzących działalność gospodarczą, to mogliby otrzymać wyższe pensje. Zdaniem wielu ekspertów, takie rozwiązanie zaburza logikę systemu ubezpieczeniowego, w którym za opłaconą składkę ubezpieczony nie nabywa prawa do świadczenia. Emeryt mundurowy, jeśli jest zmuszany do opłacania składki, powinien przynajmniej mieć możliwość doliczania jej do emerytury. Taka sytuacja jest wysoce krzywdząca dla osób otrzymujących emerytury mundurowe. Jeśli podejmują pracę, muszą opłacać do ZUS wszystkie cztery składki na ubezpieczenia społeczne. A w sytuacji, gdy nabyli prawo do pełnej (75 proc. ostatniego uposażenia) i nadal podejmują zatrudnienie, opłacają składki do ZUS, to wieku 65 lat nabywają prawo do emerytury powszechnej. Emerytury tej jednak nie otrzymują, bo mają prawo wyboru korzystniejszej, a tym samym cały zgromadzony kapitał przepada. Emeryt mundurowy nie może skorzystać z doliczenia, o którym mowa w art. 14 ustawy zaopatrzeniowej, gdy jego emerytura wynosi 75% podstawy jej wymiaru. W tym przypadku orzecznictwo sądów jest zgodne, że skoro przy obliczaniu emerytury mundurowej nie uwzględniono okresów pracy cywilnej, to przysługuje mu również prawo do emerytury z FUS, co oznacza, że ZUS musi mu taką emeryturę naliczyć. Jednak ze względu na wykładnię językową art. 95 ustawy emerytalnej i art. 7 ustawy zaopatrzeniowej, ZUS musi mu ją jednocześnie zwiesić. Znaczenie instytucji zawieszenia w polskim prawie jest jednoznaczne. Zawiesza się na jakiś okres, dlatego, bo jest jakaś przeszkoda. Gdy ta przeszkoda ustąpi, to postępowanie toczy się dalej. Skoro tą przeszkodą jest wadliwy przepis, to trzeba go zmienić. Dlatego domagam się zmiany zapisów w ustawie zaopatrzeniowej i emerytalnej poprzez usunięcia zapisu o prawie wyboru korzystniejszego świadczenia w razie ich zbiegu, w stosunku do emerytów mundurowych, którzy podjęli zatrudnienie i opłacali składki w nowym systemie emerytalnym, czyli po 1 stycznia 1999 roku. Trzeba jeszcze dodać, że pracujący emeryci mundurowi dodatkowo opłacają także składkę zdrowotną nie otrzymując z tego tytułu, żadnych dodatkowych świadczeń, jak chociażby dopłaty do leków. Jak ta podwójna płatność ma się do konstytucyjnej zasady zakazu podwójnego opodatkowania i czy opłacając podwójną składkę mam gwarancję lepszej opieki ze strony Państwa? W wielu państwach UE, ale także w USA system kapitałowy funkcjonuje w przypadku ubezpieczeń zdrowotnych, w Polsce nadal obowiązuje zasada solidarności ryzyka i niezależnie od tego ile wynoszą twoje składki zdrowotne, to masz dostęp do służby zdrowia na równych i takich samych zasadach, jak wszyscy. Efekt to zapaść publicznej służby zdrowia, zadłużenie szpitali i powszechna korupcja. Niezrozumiałe jest to, że osoba, opłacając składkę ubezpieczeniową, nie ma z tego tytułu prawa do świadczeń. Istnieje konstytucyjny obowiązek ponoszenia ciężarów i świadczeń publicznych, które określają ustawy. Jednak nałożenie obowiązku opłacania składek w ustawie bez gwarancji jakichkolwiek świadczeń powoduje, że mamy do czynienia z rodzajem ukrytej daniny wprowadzonej wbrew Konstytucji. Ustawodawca nie wskazuje przecież, że jest to rodzaj daniny publicznej czy podatku, ale że jest to składka. A jeśli nie ma za nią prawa do świadczeń, to podstawa prawna nakazująca jej opłacanie jest dotknięta błędem. Następuje więc naruszenie zasady określoności prawa. Takie przepisy naruszają art. 2 konstytucji. Budzi to też wątpliwości z punktu widzenia zasady sprawiedliwości społecznej. Określając zakres prawa do zabezpieczenia społecznego ustawa nie może naruszyć istoty danego prawa, które określa jego tożsamość. Jeżeli ustawodawca z jednej strony nakłada obowiązek, to musi także w zamian dać uprawnienia obywatelom, wynikające z tego obowiązku. Nie byłoby problemu gdyby ustawodawca zwolnił emerytów mundurowych z obowiązku płacenia składek na ubezpieczenie społeczne, jednak tego nie uczynił. Nałożył na nich obowiązek płacenia składek w przypadku zatrudnienia, zmniejszając znacznie ich dochody, a nie dał im prawa do skorzystania ze zgromadzonego kapitału. Widzimy tu rażącą nierówność i dyskryminację tej grupy obywateli wobec prawa. Jak to się ma do art. 32 Konstytucji RP, z którego wynika, że: „Wszyscy są wobec prawa równi. Wszyscy mają prawo do równego traktowania przez władze publiczne. Nikt nie może być dyskryminowany w życiu

politycznym, społecznym lub gospodarczym z jakiegokolwiek przyczyny. Jaka to przyczyna uzasadnia dyskryminację emerytów mundurowych, czy stosunek pracy emeryta mundurowego różni się od stosunku pracy innych obywateli? Kodeks pracy traktuje wszystkich pracowników jednakowo. Dlaczego w takim razie inna ustawa pozbawia ich praw, które nabyli, jako pracownicy? Dla emerytów mundurowych, tak naprawdę to jest obojętne, czy zwiększy im się emerytura mundurowa, czy będą brali drugą emeryturę z ZUS, czy lata pracy w służbie zostaną dodane do składek w ZUS i będą brali jedną emeryturę. Ważne jest, to żeby nie tracili zgromadzonego kapitału. Emeryt mundurowy, jeśli nabędzie także prawo do emerytury z FUS (spełnia ustawowe wymagania), powinien pobierać obie emerytury, a nie tak, jak jest do tej pory, tylko jedną z wybranych. W przypadku nieuwzględnienia mojej petycji, będę zmuszony stosować inne środki prawne mające na celu doprowadzenia do legislacyjnego porządku prawnego. Porządku, który doprowadzi do tego, że skoro Obywatel RP zawiera umowę z ZUS (czytaj z Państwem Polskim), na mocy, której w zamian za zgromadzone przez niego składki na ubezpieczenie emerytalne, państwo zobowiązuje się wpłacić mu odpowiednie, do zgromadzonego kapitału, świadczenie emerytalne. Skoro pracownik odprowadza do ZUS prawie 20% swojego dochodu, a ZUS nie dotrzymuje warunków umowy, to w tym przypadku zostają spełnione przesłanki do poniesienia odpowiedzialności na podstawie art. 471 k.c. za niewykonanie zobowiązania (odpowiedzialność ex contractu). Czy mam zasypywać ZUS pozwami? Liczę jednak, że nie będę musiał uciekać się do różnych form nacisku. Dlatego zwracam się bezpośrednio z prośbą do Pana Premiera, o opracowanie projektu ustawy, która zlikwiduje tą bezprawną i wręcz patologiczną sytuację. Ponad 30 lat już minęło od upadku poprzedniej epoki, a do tej pory obowiązują zapisy ustanowione w dawnym systemie gospodarki socjalistycznej. Dlaczego nie czerpiemy wzorców z ustawodawstwa wspólnoty europejskiej, tam takich zapisów nie ma. Tam pracujący emeryt mundurowy wybiera albo nie płaci składek na ubezpieczenie emerytalne, albo płaci i ma za to wyższe świadczenie. Mając powyższe na uwadze wnoszę jak w sentencji.